

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 27 września 2017 r. , 17 listopada 2017 r. , 05 lutego 2018 r. , 20 marca 2018 r. , 09 maja 2018 r. , 04 lipca 2018 r. , 18 września 2018 r. i 22 października 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

L. S. (1) , s. J. i E. z d. K., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że :

w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubiną K. S. (1) ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wyzywał ww. słowami wulgarnymi , groził uszkodzeniem ciała , rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał , szarpał , przyduszał bił rękoma po całym ciele , przy czym w okresie grudnia 2015 roku spowodował u ww. obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego , krwiaka pod prawą wargą , krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm , krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm , licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni

tj. czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

1. Oskarżonego L. S. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubiną K. S. (1) z którą pozostawał we wspólnym pożyciu w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wyzywał ją słowami wulgarnymi , groził uszkodzeniem ciała , rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał ją , szarpał , przyduszał oraz bił rękoma po całym ciele , przy czym w dniu 05 grudnia 2015 roku poprzez bicie pięściami i kopanie po całym ciele spowodował u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego , krwiaka pod prawą wargą , krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm , krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm , licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni to jest popełnienie czynu z art. art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. dowody rzeczowe nr DRZ 500/16 i 501/16 złożyć do depozytu sądowego ;

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego L. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony L. S. (1) i jego konkubina pokrzywdzona K. S. (1) od 2010 r. tworzyli związek konkubencki i pozostawali we wspólnym pożyciu. W okresie objętym aktem oskarżenia w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. oskarżony L. S. (1) i jego konkubina K. S. (2) mieszkali w L., woj. (...) przy ul. (...). W okresie objętym aktem oskarżenia w mieszkaniu tym okresowo mieszkał również J. S. (1) ojciec oskarżonego L. S. (1). Od 01 stycznia 2011 roku oskarżony L. S. (1) i pokrzywdzona K. S. (1) zaczęli nadużywać alkoholu, często wpadając w ciągi alkoholowe. W roku 2012 r. K. S. (1) została pozbawiona władzy rodzicielskiej nad swoimi dziećmi E., W., D. i E. S. (1) którzy zostali umieszczeni w Domu Dziecka w C.. Od 01 stycznia 2011 roku zaczęło dochodzić do częstych awantur pomiędzy oskarżonym L. S. (1) a pokrzywdzoną K. S. (2) z powodu iż K. S. (1) spożywała często alkohol również z innymi mężczyznami i oskarżony L. S. (1) był o nią zazdrosny. Do awantur tych dochodziło głównie gdy oskarżony L. S. (1) i pokrzywdzona K. S. (1) znajdowali się pod wpływem alkoholu. Podczas tych awantur zarówno oskarżony L. S. (1) i pokrzywdzona K. S. (1) wyzywali się wzajemnie słowami wulgarnymi. Zdarzały się sytuacje iż podczas takich awantur K. S. (1) uderzyła w twarz oskarżonego L. S. (1), jednak ten przeważnie reagował na takie zachowanie pokrzywdzonej K. S. (1) i również ją bił po twarzy i całym ciele. Podczas większości awantur to jednak oskarżony L. S. (1) był agresywny wobec pokrzywdzonej K. S. (1) nad który miał znaczą przewagę fizyczną i bił ją po twarzy i całym ciele w wyniku czego powstawały u niej liczne siniaki. Ponadto oskarżony L. S. (1) podczas tych awantur domowych groził K. S. (1) uszkodzeniem ciała, rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania, niszczył wyposażenie mieszkania, popychał pokrzywdzoną, szarpał ją i przyduszał. Świadkiem takich zachowań oskarżonego L. S. (1) wobec pokrzywdzonej K. S. (1) była córka pokrzywdzonej – E. S. (2) która często odwiedzała matkę w czasie swojego pobytu w Domu Dziecka w C.. Ponadto obrażenia ciała u pokrzywdzonej K. S. (1) widziały podczas wizyt K. S. (1) w domu dziecka, czy też podczas wizyt w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej dyrektor domu dziecka S. P. i wychowawczyni domu dziecka J. S. (2), K. U. i W. B.. W rozmowach z S. P. i J. S. (2) pokrzywdzona K. S. (1) skarżyła się iż oskarżony L. S. (2) ją bije, natomiast oskarżony L. S. (2) w rozmowie z tymi osobami nie ukrywał iż bije pokrzywdzoną bo go „denerwuje” lub „pije”. W dniu 05 grudnia 2015 r. doszło do kolejnej awantury pomiędzy K. S. (1) i oskarżonym L. S. (1) podczas tej awantury oskarżony L. S. (1) wyzywał pokrzywdzoną K. S. (1) słowami wulgarnymi „dziwka, szmata i k...”. Następnie oskarżony L. S. (1) zdenerwowany faktem iż pokrzywdzona K. S. (1) znowu jest pod wpływem alkoholu zaczął ją bić pięściami i kopał po całym ciele czym spowodował u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego, krwiaka pod prawą wargą, krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm, krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm, licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni (k. 117-118). W dniu 06 grudnia 2015 r. doszło do kolejnej awantury między oskarżonym L. S. (1) a pokrzywdzoną K. S. (1) podczas której oskarżony L. S. (1) uderzył ją otwartą dłonią w policzek.

W dniu 26 grudnia 2015 r. około godziny 02:00-03:00 oskarżony L. S. (1) i pokrzywdzoną K. S. (1) znajdując się pod znacznym wpływem alkoholu wracali do mieszkania w L. przy ul. (...). Podczas wychodzenia po schodach pokrzywdzona K. S. (1) najprawdopodobniej upadła ze schodów. W wyniku tego zdarzenia K. S. (1) odniosła obrażenia ciała w postaci samoistnego krwiaka śródmózgowego w lewym płacie czołowym – podejrzenie malformacji tętniczo – żylny (VAM), podejrzenie guza mózgu (k. 117-118). Obrażenia te należy kwalifikować jako obrażenia ciężkie w myśl art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. jako chorobę realnie zagrażającą życiu (k.160). W wyniku tych obrażeń pokrzywdzona K. S. (1) zmarła w Szpitalu (...) w W. w dniu 06 sierpnia 2016 r. (k. 292-296).

L. S. (1) ma ukończone 44 lat, jest po rozwodzie, pracuje dorywczo i otrzymuje dochód w wysokości 1500 zł, ma na utrzymaniu 2 dzieci, był wielokrotnie karany (k. 412 - 413), nie był leczony psychiatrycznie, ani leczony odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) (k. 104-104v, k. 107-110 i k. 339), zeznań świadków: E. S. (2) (k. 15 -17, k. 70-71, k. 151-152, k. 256 i k. 346),

S. P. (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) , J. S. (2) (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) , K. U. (k. 24-25 i k. 419) , W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) , M. M. (k. 35-36 i k. 375) , W. T. (k. 38 i k. 376) , P. P. (k. 93) , J. S. (3) (k. 85-86 i k. 375-376) , A. W. (k. 96-97 i k. 387) , N. S. (k. 12-13 i k. 339) , K. T. (k. 157-158 , k. 202 i k. 402) , P. M. (k. 196 v i k. 402) , I. H. (k. 185-186 i k. 429) , T. S. (k. 207-208) i J. S. (1) (k. 57-58 , k. 144-145 i k. 183-184) oraz dokumentów w postaci : kopii kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 22-23) , wykazu interwencji (k. 30-31, k. 63-64) , kopii karty wyjazdu zespołu ratunkowego (k. 55-55a) , karty karnej (k. 68-69, k. 121-122) , protokołu oględzin miejsca (k. 72-75) , protokołu zatrzymania osoby (k. 77) , protokołu badania urzędzeniem kontrolno- pomiarowym (k. 78-80) , protokołu przeszukania (k. 82-83) , dokumentacji medycznej (k. 89) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 99-100, k. 117-118, k. 160) , protokołu zatrzymania rzeczy (k.125-127) , kopii notatników służbowych (k. 132-137) , protokołu oględzin (k. 138-139) , dokumentacji medycznej (k. 141) , dokumentacji fotograficznej (k. 165-166) , karty zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa (k. 192) , kopii dokumentacji wizyt u K. S. (1) (k. 222-255) , informacji z sytemu PESEL SAD (k.292-296) , karty karnej (k. 308) , postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy (k. 328-330) i karty karnej (k. 412-413) .

L. S. (1) stanął pod zarzutem iż w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubinę K. S. (1) ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wyzywał ww. słowami wulgarnymi , groził uszkodzeniem ciała , rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał , szarpał , przyduszał bił rękoma po całym ciele , przy czym w okresie grudnia 2015 roku spowodował u ww. obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego , krwiaka pod prawą wargą , krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm , krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm , licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony L. S. (1) podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zrzucałego mu czynu (k. 104 i k. 107). Oskarżony L. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż pozostał w związku konkubenckim z pokrzywdzoną K. S. (1) i zamieszkiwał z nią w jej mieszkaniu w L. przy ul. (...). Oskarżony L. S. (1) w swoich wyjaśnieniach wskazał iż zarówno on jak i pokrzywdzona K. S. (1) byli uzależnieni od alkoholu i dochodziło pomiędzy nimi do sprzeczek i awantur często związanych z faktem iż pokrzywdzona K. S. (1) spożywała alkohol z innymi mężczyznami . Ponadto wobec uzależnienia pokrzywdzonej K. S. (1) od alkoholu jej dzieci znalazły się w Domu Dziecka w C. . Oskarżony L. S. (1) przyznał iż podczas tych awantur wyzywał pokrzywdzoną K. S. (1) słowami wulgarnymi nazywając ją „dziwką , szmatą i k...” . Dochodziło między nimi do wzajemnej szarpaniny podczas której kilka razy został uderzony przez K. S. (1) w twarz . Oskarżony L. S. (1) stwierdził iż w reakcji na takie zachowanie K. S. (1) również kilka razy uderzył ją ręką w twarz . Jednak w jego ocenie takie sytuację podczas ich związku miały miejsce 2-3 razy . Ponadto oskarżony L. S. (1) przyznał iż w dniu 5 i 6 grudnia 2015 roku doszło do awantury między nim a K. S. (1) podczas których uderzył pokrzywdzoną . Oskarżony L. S. (1) zaprzeczył jednak iż groził pokrzywdzonej uszkodzeniem ciała , podczas awantur rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania i niszczył wyposażenie mieszkania , oraz przyduszał pokrzywdzoną . W swoich dalszych wyjaśnieniach oskarżony L. S. (1) opisał wydarzenia z nocy 25 na 26 grudnia 2015 r. podczas których pokrzywdzona K. S. (1) wracając z nim do domu będąc pod wpływem alkoholu spadła ze schodów domu przy ul. (...) oraz w jakich okolicznościach i kiedy wezwał kartkę pogotowia (k. 104-104v i k. 107-110) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony L. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień potwierdzając swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 339)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego L. S. (1) w zakresie w jakim przyznał , że pomiędzy nim a jego konkubiną K. S. (1) dochodziło do awantur i sprzeczek podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi stosował wobec niej przemoc fizyczną oraz że podczas awantur w dniu 05 i 6 grudnia 2015 r. uderzył pokrzywdzoną K. S. (1) . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) w której stwierdził iż zarówno on jak i pokrzywdzona K. S. (1) mieli problem z nadużywaniem alkoholu i na tym tle dochodziło często między nimi do sprzeczek i awantur podczas których w niektórych sytuacjach K. S. (1) biła go po twarzy a on często reagował na takie zachowanie pokrzywdzonej i

też stosował wobec niej przemoc fizyczną . Sąd dał również wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) w których opisał przebieg wydarzeń z dnia 25 i 26 grudnia 2015 r. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : E. S. (2) (k. 15 -17 , k. 70-71 , k. 151-152 , k. 256 i k. 346) , S. P. (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) , J. S. (2) (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) , K. U. (k. 24-25 i k. 419) , W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) , M. M. (k. 35-36 i k. 375) , W. T. (k. 38 i k. 376) , P. P. (k. 93) , J. S. (3) (k. 85-86 i k. 375-376) , K. T. (k. 157-158 , k. 202 i k. 402) , I. H. (k. 185-186 i k. 429) , T. S. (k. 207-208) i J. S. (1) (k. 57-58 , k. 144-145 i k. 183-184) w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznania tych świadków oraz dokumentami w postaci kopii kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 22-23) , wykazu interwencji (k. 30-31 , k. 63-64) , kopii karty wyjazdu zespołu ratunkowego (k. 55-55a) , protokołu oględzin miejsca (k. 72-75) , protokołu zatrzymania osoby (k. 77) , protokołu badania urzędzeniem kontrolno- pomiarowym (k. 78-80) , protokołu przeszukania (k. 82-83) , dokumentacji medycznej (k. 89) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 99-100 , k. 117-118 , k. 160) , protokołu zatrzymania rzeczy (k.125-127) , kopii notatników służbowych (k. 132-137) , protokołu oględzin (k. 138-139) , dokumentacji medycznej (k. 141) , dokumentacji fotograficznej (k. 165-166) , karty zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa (k. 192) , kopii dokumentacji wizyt u K. S. (1) (k. 222-255) . Należy stwierdzić iż z wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę wynika wprost iż w okresie objętym aktem oskarżenia znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubina K. S. (1) z którą w tym okresie pozostawał we wspólnym pożyciu. Należy wskazać iż niewątpliwym jest iż oskarżony L. S. (1) posiadał znaczą przewagę fizyczną nad pokrzywdzoną K. S. (1) i w sytuacji gdy podczas awantur został przez nią zaatakowany reagował na takie zachowanie K. S. (1) biciem pokrzywdzonej co wprost wynika z jego wyjaśnień .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego L. S. (1) zwłaszcza odnośnie faktu iż do awantur podczas których stosował przemoc fizyczną wobec pokrzywdzonej K. S. (1) dochodziło sporadycznie oraz zaprzeczył iż groził pokrzywdzonej uszkodzeniem ciała , podczas awantur rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania i niszczył wyposażenie mieszkania , oraz przyduszał pokrzywdzoną jako niejasnym , nielogicznym wewnątrznie sprzecznym i nakierowanym na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego L. S. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjęta przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków : E. S. (2) (k. 15 -17 , k. 70-71 , k. 151-152 , k. 256 i k. 346) , S. P. (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) , J. S. (2) (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) , K. U. (k. 24-25 i k. 419) , W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) , J. S. (3) (k. 85-86 i k. 375-376) , K. T. (k. 157-158 , k. 202 i k. 402) , I. H. (k. 185-186 i k. 429) i J. S. (1) (k. 57-58 , k. 144-145 i k. 183-184) wynika iż okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony L. S. (1) znęcał się psychicznie i fizycznie nad pokrzywdzoną K. S. (1) powodując u niej wielokrotnie obrażenia ciała . Należy wskazać iż z zeznań świadka E. S. (2) – córki pokrzywdzonej wynika iż wielokrotnie widziała jak oskarżony L. S. (1) szarpał i bił jej matkę , wyzywał ją słowami wulgarnymi , groził jej oraz podczas awantur niszczył wyposażenie mieszkania . Natomiast z zeznań świadków S. P. (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) , J. S. (2) (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) , K. U. (k. 24-25 i k. 419) , W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) , J. S. (3) (k. 85-86 i k. 375-376) wynika iż wydziały obrażenia ciała u pokrzywdzonej K. S. (1) a ta skarżyła się świadkom S. P. , J. S. (2) i J. S. (3) że oskarżony ją bije . Ponadto z zeznań świadków S. P. (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) i J. S. (2) (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) wynika wprost iż w rozmowie z nimi oskarżony L. S. (1) przyznawał iż bije pokrzywdzoną K. S. (1) bo „ go denerwuje” lub „pije” . Ponadto fakt spowodowania przez oskarżonego L. S. (1) obrażeń ciała u pokrzywdzonej K. S. (1) przed dniem 26 grudnia 2015 r. potwierdza opinia lekarska biegłego M. R. (k. 117-118) . Z opinii tej wynika iż obrażenia te są obrażeniami starymi powstałymi przed 26 grudnia 2015 r. i mogły powstać w wyniku bezpośredniego uderzenia przedmiotem obłym , twardym , tępym , tępokrawędzistym w okolice oczodołu prawego , twarz , klatkę piersiową po stronie lewej , okolice biodra prawego , obu kończyn górnych i dolnych (k. 117-118) . Fakt ten wyklucza twierdzenia oskarżonego iż większość obrażeń ciała u pokrzywdzonej powstawało zazwyczaj w wyniku uderzenia o np. meble . Ponadto należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony L. S. (1) przyznał iż w dniu 05 grudnia 2015 r. pobił pokrzywdzoną K. S. (1) bo go zdenerwowała (k. 104-104v , k. 107-110 i k. 339) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : E. S. (2) , S. P. , J. S. (2) , K. U. , W. B. , M. M. , W. T. , P. P. , J. S. (3), A. W. , N. S. , K. T., P. M. , I. H. , T. S. i J. S. (1) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka E. S. (2) – córki pokrzywdzonej K. S. (1) , która od 2012 roku przebywa na stałe w Domu Dziecka w C. z powodu pozbawienia jej matki pokrzywdzonej E. S. (2) i jej ojca N. S. praw rodzicielskich wynika jak oskarżony L. S. (1) zachowywał się wobec jej matki w okresie gdy jeszcze razem z rodzeństwem mieszkała razem z matką i oskarżonym. Ponadto świadek E. S. (2) opisał zachowanie oskarżonego L. S. (1) wobec jej matki K. S. (1) w sytuacjach gdy przebywała w domu odwiedzając matkę w latach 2012-2015 r. oraz co jej matka opowiadała jej w rozmowach telefonicznych o zachowaniu oskarżonego L. S. (1) wobec jej osoby. Świadek E. S. (2) w swoich zeznaniach opisała iż była świadkiem jak oskarżony L. S. (1) będąc pod wpływem alkoholu bił jej matkę po twarzy , szarpał , groził jej pozbawieniem życia , niszczył wyposażenie mieszkania i wyzywał jej matkę słowami wulgarnymi . Ponadto w rozmowach telefonicznych jej matka skarżyła się jej że jest bita przez oskarżonego L. S. (3) , a w czasie gdy matka odwiedzała ją i rodzeństwo w Domu Dziecka w C. wdziała u niej podbite oczy czy też siniaki na ciele , a później w rozmowie z nią jej matka przyznawała iż obrażenia te powstały na skutek pobicia jej przez oskarżonego L. S. (1) (k. 15 -17 , k. 70-71 , k. 151-152 , k. 256 i k. 346) .

Z zeznań świadka S. P. – dyrektorki Domu Dziecka w C. wynika iż w Domu Dziecka w C. przebywa czworo małoletnich dzieci K. S. (1) i N. S. : E. ,W. D. i E. . Podczas wizyt w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej K. S. (1) wspólnie z E. S. (2) kilka razy widziała u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci podbitego oka . W rozmowie z nią K. S. (1) przyznała iż została uderzoną przez konkubenta oskarżonego L. S. (1) . Natomiast L. S. (1) obecny podczas tych rozmów przyznał iż uderzył pokrzywdzoną K. S. (1) bo go zdenerwowała . Z zeznań świadka S. P. wynika również iż podczas jej wizyt zarówno K. S. (1) jak i oskarżony L. S. (1) znajdowali się pod wpływem alkoholu (k. 1-2 , k. 154-155 i k. 346) .

Z zeznań świadka J. S. (2)– wychowawczyni w Domu Dziecka w C. wynika iż kilkakrotnie w okresie pobytu w Domu Dziecka w C. E. ,W. D. i E. S. (1) była w miejscu zamieszkania K. S. (1) i oskarżonego L. S. (1) w celu przeprowadzenia wywiadu środowiskowego . Podczas tych wizyt widziała u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci podbitego oka . W rozmowie z nią K. S. (1) poinformowała iż została pobita przez swojego konkubenta oskarżonego L. S. (1) . Z dalszych zeznań świadka J. S. (2) wynika iż w rozmowie z nią oskarżony L. S. (1) nie ukrywał faktu iż bije pokrzywdzoną K. S. (1) z powodu iż ta nadużywa alkoholu . Z zeznań tego świadka wynika również iż podczas jej wizyt zarówno K. S. (1) jak i oskarżony L. S. (1) znajdowali się pod wpływem alkoholu (k. 19-20 , k. 162-163 i k. 374-375) .

Z zeznań świadka K. U. wychowawczyni z Domu Dziecka w C. wynika iż na prośbę E. S. (2) udała się w grudniu 2015 r. do miejsca zamieszkania jej matki K. S. (1) by z nią porozmawiać . K. S. (1) wtedy znajdowała się pod znacznym wpływem alkoholu i nie było z nią logicznego kontaktu oraz miała podbite oko. Podczas rozmowy z E. S. (2) powiedziała się że jej matki K. S. (1) jest bita przez swojego konkubenta oskarżonego L. S. (1) (k. 24-25 i k. 419) .

Z zeznań świadka W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) wychowawczyni z Domu Dziecka w C. wynika jak wyglądały odwiedziny dzieci w domu dziecka przez pokrzywdzoną K. S. (1) . Podczas wizyty w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej w dniu 13 grudnia 2015 r. wraz z córką pokrzywdzonej W. widziały u K. S. (1) siniak. Jednak W. nie mówiła jej skąd matka ma te siniaki . Podczas tej wizyty K. S. (1) spożywała alkohol z dwoma mężczyznami (k. 148-149 i k. 387-388) .

Z zeznań świadków M. M. (k. 35-36 i k. 375) , W. T. (k. 38 i k. 376) i P. P. (k. 93) – ratowników medycznych i kierowcy karetki pogotowia którzy rano w dniu 26 grudnia 2015 r. przyjechała do mieszkania w L. przy ul. (...) wynika jak wyglądały czynności ratunkowe podjęte wobec K. S. (1) oraz w jakim znajdowała się ona stanie . Z zeznań tych świadków wynika jak oskarżony L. S. (1) opisał sytuację w której K. S. (1) doznała tych obrażeń ciała . Świadców ci wskazali iż według oskarżonego L. S. (3) pokrzywdzona K. S. (1) około godziny 2-3 w nocy spadła ze schodów , gdy oboje wracali do mieszkania będąc pod wpływem alkoholu .

Z zeznań świadka J. S. (3) – bratowej pokrzywdzonej K. S. (1) wynika iż pokrzywdzona K. S. (1) po tym jak rozstała się z jej bratem N. S. pozostawała w związku konkubenckim z oskarżonym L. S. (1). Z zeznań świadka J. S. (3) wynika iż pomiędzy K. S. (1) a oskarżonym L. S. (1) układało się dobrze do momentu gdy oboje zaczęli nadużywać alkoholu i wpadać w ciągi alkoholowe. Świadek J. S. (3) wskazała iż wielokrotnie widziała u K. S. (1) siniaki na twarzy i na ciele. Jeżeli chodzi o siniaki na ciele K. S. (1) mówiła jej że uderzył ją oskarżony L. S. (3). Natomiast odnośnie siniaków na ciele mówiła że sama na przykład uderzyła się o szafkę. Ponadto świadek J. S. (3) opisała wydarzenia grudnia 2015 r. w wyniku których pokrzywdzona K. S. (1) odniosła obrażenia ciała i trafiła do Szpitala (...) w W. (k. 85-86 i k. 375-376).

Z zeznań świadka A. W. – bratowej pokrzywdzonej K. S. (1) wynika iż po roku 2011 kontaktowała się z K. S. (1) sporadycznie i nie widziała u niej żadnych obrażeń ciała. Z zeznań tego świadka wynika ponadto w co zastała po przyjeździe do mieszkania pokrzywdzonej K. S. (1) rano w dniu 26 grudnia 2015 r. i dlaczego wezwała do K. S. (1) karetkę pogotowia (k. 96-97 i k. 387).

Z zeznań świadka N. S. – męża pokrzywdzonej K. S. (1) wynika iż od kilku lat nie mieszkają już razem a K. postaje w związku z oskarżonym L. S. (1). W okresie objętym aktem oskarżenia praktycznie nie kontaktował się z żoną i nic nie wie na temat zachowania oskarżonego L. S. (1) wobec K. S. (1) (k. 12-13 i k. 339).

Z zeznań świadka K. T. wynika iż w rozmowach z nią pokrzywdzona K. S. (1) informowała ją iż oskarżony L. S. (1) ją bije. Z zeznań tego świadka wynika również jak pokrzywdzona K. S. (1) zachowywała się pod wpływem alkoholu (k. 157-158, k. 202 i k. 402).

Z zeznań świadka P. M. – brata pokrzywdzonej K. S. (1) wynika w jakich okolicznościach dowiedział się o fakcie iż siostra znajduje się w szpitalu. Z zeznań tego świadka wynika iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie utrzymywał kontaktu z siostrą wobec faktu iż nadużywała ona alkoholu (k. 196 v i k. 402).

Z zeznań świadka I. H. sąsiadki oskarżonego L. S. (1) i pokrzywdzonej K. S. (1) mieszkającej w L. przy ul. (...) wynika iż oskarżony i pokrzywdzona nadużywali alkoholu. Przez otwarte okno w mieszkaniu słyszała awantury pomiędzy nimi. Raz była świadkiem sytuacji iż pokrzywdzona K. S. (1) uderzyła w twarz oskarżonego L. S. (3). O. byli wtedy pod wpływem alkoholu (k. 185-186 i k. 429).

Z zeznań świadka T. S. – szwagra pokrzywdzonej K. S. (1) wynika iż pokrzywdzona nigdy nie skarżyła mu się na zachowanie oskarżonego L. S. (1). Z zeznań tego świadka wynika iż K. S. (1) była uzależniona od alkoholu. Ponadto w swoich zeznaniach świadek T. S. opisał wydarzenia z dnia 26 grudnia 2015 r. (k. 207-208).

Natomiast z zeznań świadka J. S. (1) – ojca oskarżonego L. S. (1), który mieszkał z oskarżonym i pokrzywdzoną K. S. (1) w okresie objętym aktem oskarżenia (świadek zmarł w dniu 01 czerwca 2018 r.) wynika iż widział obrażenia ciała u K. S. (1) i ta powiedziała mu że została uderzona przez oskarżonego. Ponadto z zeznań tego świadka wynika iż często dochodziło do kłótni pomiędzy jego synem oskarżonym L. S. (1) a pokrzywdzoną K. S. (1). Ponadto świadek opisał przebieg wydarzeń z dnia 24, 25 i 26 grudnia 2015 r. (k. 57-58, k. 144-145 i k. 183-184).

Fakt że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadków W. S. (k. 33), T. O. (k. 52), M. S. (k. 188) i D. B. (k. 204) to zasługują one na wiarę w całości jednak nie miały one znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie i na jej rozstrzygnięcie.

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 09 stycznia 2016 r. (k. 117-118) i opinii pisemnej z dnia 24 lutego 2016 r. (k. 160) sporządzonych przez biegłego lekarza- specjalisty z zakresu chirurgii M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opiniach pisemnych. Z opinii z dnia 09 stycznia 2016 r. (k. 117-118) wynika iż przed dniem 26 grudnia

2015 r. pokrzywdzona K. S. (1) doznała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego , krwiaka pod prawą wargą , krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm , krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm , licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych. Obrażenia te stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia te są obrażeniami starymi powstałymi przed 26 grudnia 2015 r. i mogły powstać w wyniku bezpośredniego uderzania przedmiotem obłym , twardym , tęnym , tępokrawędzistym w okolice oczodołu prawego , twarz , klatkę piersiową po stronie lewej , okolice biodra prawego , obu kończyn górnych i dolnych . Natomiast w wyniku zdarzenia z dnia 26 grudnia 2015 r. pokrzywdzona K. S. (1) doznała obrażeń ciała w postaci samoistnego krwiaka śródmózgowego w lewym płacie czołowym – podejrzenie malformacji tętniczo – żylny (...) , podejrzenie guza mózgu (k. 117-118) . Obrażenia te należy kwalifikować jako obrażenia ciężkie w myśl art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. jako chorobę realnie zagrażającą życiu (k.160) .

Opinie te nie były negowane przez strony postępowania .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony L. S. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubinę K. S. (1) z którą pozostawał we wspólnym pożyciu w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wyzywał ją słowami wulgarnymi , groził uszkodzeniem ciała , rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał ją , szarpał , przyduszał oraz bił rękoma po całym ciele , przy czym w dniu 05 grudnia 2015 roku poprzez bicie pięściami i kopanie po całym ciele spowodował u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego , krwiaka pod prawą wargą , krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm , krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm , licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni to jest popełnienie czynu z art. art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k..

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przepis ten, określony w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłoby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156 k.k. i 157 k.k.). Przepis ten jest przestępstwem indywidualnym w tej części, w której ofiarą jest osoba najbliższa lub osoba pozostająca ze sprawcą w stosunku zależności. Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa.

Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiącego ból fizyczny lub cierpienia psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za „znęcanie” się nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”.

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi, iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k., średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. W przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca realizuje znamiona typu z art. 157 § 3 k.k. bez względu na to, czy uszczerbek ten miał charakter średni lub lekki. Podział ten odgrywać będzie rolę także w przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku, przy określeniu trybu ścigania. Przedmiot ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 k.k. jest zdrowie. Przestępstwa określone w art. 157 § 1-3 k.k., popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni. Dla określenia tego skutku istotna jest też granica „minimalna”, odróżniająca to przestępstwo od naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 § 1 k.k. Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznacznych śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji, gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej. W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy, który polega na tym, że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej, sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony L. S. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku. Oskarżony L. S. (1) w bliżej nieustalonym czasie nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r. w L., woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubiną K. S. (1) z którą pozostawał we wspólnym pożyciu. Działanie oskarżonego L. S. (1) polegało na tym iż będąc pod wpływem alkoholu wyzywał pokrzywdzoną K. S. (1) słowami wulgarnymi, groził uszkodzeniem ciała, rzucał przedmiotami stanowiącymi wyposażenie mieszkania, niszczył wyposażenie mieszkania. Oskarżony L. S. (1) stosował również w okresie objętym aktem oskarżenia przemoc fizyczną wobec pokrzywdzonej K. S. (1) w postaci popychania, szarpania, przyduszania oraz bicia rękoma po całym ciele i kopania.

Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 115 § 11 k.k. za osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Pokrzywdzona K. S. (1) - konkubina oskarżonego

pozostawała w nim w okresie objętym aktem oskarżenia we wspólnym pożyciu jest osobą najbliższą dla oskarżonego L. S. (1) w rozumieniu tego przepisu. Zachowanie oskarżonego L. S. (1) miało charakter systematycznie powtarzających się zachowań trwających od w bliżej nieustalonego czasu nie wcześniej niż od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 26 grudnia 2015 r.. Należy zauważyć, iż w wyniku znęcania się fizycznego i psychicznego nad pokrzywdzoną K. S. (1), odniosła obrażenia ciała spełniające kryteria wskazane w art. 157 § 2 k.k. . Należy jednak zauważyć iż bytu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1990 r. , V KRN 96/90, WPP 1993, nr 1-2, s. 56). W powyższej sprawie oskarżony L. S. (1) niewątpliwie dysponował przewagą fizyczną nad pokrzywdzoną K. S. (1), której ta tylko w niewielkim stopniu mogła się przeciwstawić . Przesłanki przestępstwa znęcania się została w kodeksie skonstruowane jako zachowanie z reguły wielodziałaniowe. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem, poza szczególnymi przypadkami, dopiero pewna suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1 kk. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2003 r. , IV KK 49/03 LEX nr 108048) . Niewątpliwie więc zachowanie oskarżonego L. S. (1) spełnia opisane wyżej przesłanki. Znęcanie się jest zachowaniem intencjonalnym, co wymaga umyślności w formie zamiaru bezpośredniego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999 r., V KKN 580/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2). Działanie oskarżonego L. S. (1) było niewątpliwie działaniem umyślnym skierowanym na wywołanie u pokrzywdzonej K. S. (1) cierpienie fizycznych jak i psychicznych, a działanie oskarżonego miało charakter powtarzających się w pewnych przedziałach czasu zachowań skierowanych wobec jego konkubiny K. S. (1) z którą postawał we wspólnym pożyciu . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : E. S. (2) (k. 15 -17, k. 70-71, k. 151-152, k. 256 i k. 346), S. P. (k. 1-2, k. 154-155 i k. 346), J. S. (2) (k. 19-20, k. 162-163 i k. 374-375), K. U. (k. 24-25 i k. 419), W. B. (k. 148-149 i k. 387-388), J. S. (3) (k. 85-86 i k. 375-376), K. T. (k. 157-158, k. 202 i k. 402), I. H. (k. 185-186 i k. 429) i J. S. (1) (k. 57-58, k. 144-145 i k. 183-184) jak i z wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) (k. 104-104v, k. 107-110 i k. 339) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Fakt ten potwierdzają również dokumenty w postaci kopii kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 22-23), wykazu interwencji (k. 30-31, k. 63-64), protokołu badania urzędzeniem kontrolno- pomiarowym (k. 78-80), dokumentacji medycznej (k. 89), opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 99-100, k. 117-118) i kopii dokumentacji wizyt u K. S. (1) (k. 222-255). Należy wskazać iż oskarżony L. S. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał iż w okresie objętym aktem oskarżenia dochodziło do sprzeczek i awantur pomiędzy nim a pokrzywdzoną K. S. (1) podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi i czasami stosował przemoc fizyczną w postaci bicia. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego L. S. (1) wynika iż pobił pokrzywdzoną K. S. (1) w dniu 05 grudnia 2015 r. a w dniu 06 grudnia 2015 r. uderzył ją lekko otwartą ręką w twarz (k. 104-104v, k. 107-110 i k. 339) .

Ponadto w dniu 05 grudnia 2015 roku w L. województwo (...) oskarżony L. S. (1) będąc w stanie nietrzeźwości wszczął awanturę domowa ze swoją konkubiną K. S. (1) podczas której wyzywał ją słowami wulgarnymi i stosował przemoc fizyczną poprzez bicie pięściami i kopanie po całym ciele spowodował u pokrzywdzonej K. S. (1) obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego, krwiaka pod prawą wargą, krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm, krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm, licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych stanowiących naruszenie czynności narządów ciała trwających nie dłużej niż 7 dni . Należy wskazać iż fakt powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonej K. S. (1) w dniu 05 grudnia 2015 r. potwierdzają zeznania świadków : E. S. (2) (k. 15 -17, k. 70-71, k. 151-152, k. 256 i k. 346) i W. B. (k. 148-149 i k. 387-388) jak i wyjaśnienia oskarżonego L. S. (1) (k. 104-104v, k. 107-110 i k. 339) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Ponadto z opinii sporządzonej przez biegłego lekarza M. R. z dnia 09 stycznia 2016 r. (k. 117-118) wynika iż przed dniem 26 grudnia 2015 r. pokrzywdzona K. S. (1) doznała w postaci krwiaka okularowego oczodołu prawego, krwiaka pod prawą wargą, krwiaka podskórnego klatki piersiowej po stronie lewej o wymiarach 10 cm x 5 cm, krwiaka podskórnego nad prawym talerzem biodrowym o wymiarach 12 cm x 5 cm, licznych krwiaków podskórnych na kończynach górnych i dolnych. Obrażenia te stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia te są obrażeniami starymi powstałymi przed 26 grudnia 2015 r. i mogły powstać w wyniku bezpośredniego uderzenia przedmiotem obłym, twardym, tępym, tępokrawędzistym w okolice oczodołu prawego, twarz, klatkę piersiową po stronie lewej, okolice biodra prawego, obu kończyn górnych

i dolnych (k. 117-118) . Należy wskazać iż oskarżony L. S. (1) przyznał w swoich wyjaśnieniach iż w dniu 05 grudnia 2015 r. uderzył kilka razy pokrzywdzoną K. S. (1) (k. 104-104v , k. 107-110 i k. 339) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego L. S. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu L. S. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i opieka nad nią oraz okoliczności działania oskarżonego , oskarżony stosował wobec pokrzywdzonej K. S. (1) przemoc fizyczną i spowodował u niej obrażenia ciała . Ponadto za okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt iż oskarżony L. S. (1) był wielokrotnie karany (k. 412-413) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego L. S. (1) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu L. S. (1) za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności . Orzeczone wobec oskarżonego L. S. (1) kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Ponadto oskarżony L. S. (1) był już wielokrotnie karany w tym na kary pozbawienia wolności (k. 412-413) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Wobec treści art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności obciążające w niniejszej sprawie można było wymierzyć oskarżonemu L. S. (1) tylko bezwzględną karę pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego L. S. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego L. S. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. Sąd postanowił dowody rzeczowe nr DRZ 500/16 i 501/16 złożyć do depozytu sądowego .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego L. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.